

בש"פ 7282/14 - שאור עודי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7282/14

כבוד השופט צ' זילברטל

לפני:

שאור עודי

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבת:

בקשת רשות ערער על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים שנינתנה בתיק עמ"ת 12341-10-14 שנינתנה
ביום 8.10.2014 על ידי כב' השופט ר' כרמל

עו"ד וסימן דכוור

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות ערער על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ר' כרמל) מיום 8.10.2014 בתיק עמ"ת 12341-10-14 בגדירה נדחה ערער המבקש על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ש' לארן בבל') אשר הורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

1. נגד המבוקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של גניבת רכב; התפרצות לבניין שאינו משמש למגורים ונגינה ממנו; שנייה זהות של רכב; נהיגה ללא רישיון נהיגה; ושהיה בלתי חוקית. בכתב האישום נטען, כי בليل ה- 6.9.2014 בסמוך לשעת חצות, התפרק המבוקש אל שטח מפעלי של חברת "יונידרס" הממוקם בעטרות ובאמצעות מפתח שנטל ממשרדי החברה גנבו משאית שחנתה בחניון המפעלי ונסע עמה לכיוון חברון. בשעה 00:30 נציג מהברת "אייתוראן" התריע בפני סדרן המשאית בחברה כי משאית שבבעלותה עשו דרכה לשטחי הרשות הפלשתינית. לאחר שהגיעו למפעל, דיווח הסדרן על גניבת המשאית למשטרה. בכתב האישום נאמר, כי בשלב מסוים המבוקש החליף את לוחית הזיהוי של המשאית ללוחית זיהוי פלשתינאית. עוד נאמר, כי בשעה 05:00 נעצר המבוקש במתחסום ה"קיוסק" כשהוא נוהג במשאית הגנובה וכשבידו טלפון סלולרי. לבסוף נאמר, כי המבוקש לא החזיק ברישון נהיגה בעת ביצוע העבירה וכן לא היו בידו היתרי שהוא מתאים.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגיע המשיבה בקשה למעצרו של המבוקש עד לתום ההליכים נגדו. בהחלטתו מיום 23.9.2014 קיבל בית משפט השלום את הבקשה. בית המשפט סקר את חומר הraiות, שבין היתר, העלה כי המבוקש נתפס בשעה 05:00 במתחסום "הקיוסק" כשהוא נוהג במשאית הגנובה אליה הוזמדה לוחית זיהוי של הרשות הפלשתינאית. בידי המבוקש לא היה רישיון נהיגה וכן לא היו בידיו היתרי שהוא בישראלי, והטלפון הנידי שנפתח ברשותו אוכן באוצרו ממנו גנבה המשאית. בית המשפט קבע כי בעניינו יש לעשות שימוש בחזקת "החזקה התקופה", שלפייה נהיגה ברכב זמן קצר לאחר גניבתו, כפי שארע בעניינו, ובצירוף ראיות נוספות – כגון איicon מכשיר הטלפון הנידי, מקימה חזקה בדבר גניבת המשאית בידי הנוהג בה. בית משפט השלום מצא כי אין בכך הסבריו של המבוקש לראיות הנזכרות כדי להפריך חזקה זו. המבוקש טען, כי ביום 6.9.2014 בשעות לפניות בוקר פנה אליו אדם (להלן: עבדאללה) שבייש כי ישע משאית מאוחר מעלה אדומים לבית לחם ושם לחברון. המבוקש נעתר לבקשתו ונסע אליו עבדאללה עד שהגיעו למתחסום "הקיוסק" שם נעצר, ואילו בידי עבדאללה עלה לעבורה את המתחסום. המבוקש טען, כי היה זה עבדאללה שגם נתן לו את הטלפון הנידי שנפתח ברטותו. חרף טענותיו, כי עבדאללה נصفה בביתו על-ידי משפחתו, המבוקש סרב כי אחיו ורעיתו הגיעו להיחקר על אףו. המבוקש גם לא מסר כל מידע על אותו עבדאללה ונקבע כי גרסתו לפיה הסכים להוביל משאית שהוא אינו מחזיק כלל ברישון נהיגה, בשעת לילה מאוחרת מאוד, עבר אדם שאין לו היכרות עמו – תמורה". בית משפט השלום עמד על אף שאמנם המשטרה לא ביצעה פעולות חקירה מסוימות שייתכן שהיה בהן לשיפור עוד או על המקרה, אך העדרן אינו "מכرسم" בריאות הקיימות באופן שניתן לקבוע כי במקרה דנן לא קיימות ראיותلقאה. משכך נקבע, כי קיימות ראיותلقאה נגד המבוקש, ומשבא כוחו הסכים לקיומה של עילית מעצר, פנה בית משפט השלום לדון באפשרות שחרורו של המבוקש לחופפת מעצר, אך נמצא כי בנסיבות הקפּוּ נטו להוורתו במעצר מאחריו סוג וברית.

3. ערך שהוגש המבוקש כלפי החלטת בית משפט השלום נדחה בהחלטת בית משפט קמא מיום 8.10.2014 בהחלטה נקבע, כי לא נפל פגם בשימוש שעשה בית משפט השלום בחזקת "החזקה התקופה" שכן המדווח בחזקה שהיא תלויות נסיבות, ובעניינו נתפס המבוקש כשהוא נוהג במשאית גנובה פרק זמן קצר לאחר שגנבה, ובצד זאת קיימות גם ראיות נוספות המצביעות על מעורבותו הלאכזרית בגניבה, וכי "כנגד עובדותلقאות אלה, לא בא הסבר שיש בו למוטט את החזקה התקופה בשלב זה".

כלפי החלטה זו הוגשה בקשה רשות הע逮 דנא.

הבקשה

4. בבקשתו נטען, כי בהחלטות הערכאות הקודמות נפלו פגמים המצדיקים מתן רשות ערד בגelog שלישי. לטענת המבוקש, הערכאות הקודמות הפכו את חזקת "החזקה התקופה" לדוקטרינת מוחלטת בכך שלא בדקו את הסבירי המבוקש לגופם. עוד טוען המבוקש, כי אף שהערכאות הקודמות קבעו בהחלטותיהן כי קיים כרsum מסיים בראיות, עדין נקבע כי יש לעצרו עד לתום ההליכים נגדו. כך מגדיש המבוקש, כי בית משפט השלים מצא כי פועלות חוקרי מסויימות שלא נקבעו עשוויות היו לסייע בגלווי האמת בבית משפט קמא צין כי גרסת המבוקש אינה משוללת יסוד.

דין והכרעה

5. לאחר העיון, אין בידי להיעתר לבקשה ודינה להידחות. כדי, בית משפט זה קיימות מספר גישות לעילות שבגיןן תינתן רשות ערד ב"גelog שלישי" בענייני מעצרים. ניתן לסתמן ולומר, כי רשות ערד בגelog שלישי תינתן ככל ואוטם מקרים בהם הבקשה מעוררת שאלת משפטית עקרונית החורגת מעניין קונקרטי, ולצד זאת יתכונו מקרים שבהם ניתן יהיה לסתות ממש מידיה זו "ולהעניק רשות לעורר אף בהדר שאלת עקרונית, וזאת כאשר מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת ובפרט כאשר קמה פגעה בלתי מידית בזכות לחירות" (בש"פ 4/19 6119 שركי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.9.2014)). מהמפורט לעיל ברי, עניינו של המבוקש אינו עומד באמות מידיה אלה. הבקשה יכולה תחומה לנسبות המקירה הקונקרטי, קרי, טיב הראיות הלכאוריות הקיימות להוכחת המיחס למבוקש בכתב האישום ומشك אין היא מעוררת כל שאלה משפטית.

הmbוקש טוען כי בקשתו מעוררת שאלת בדבר חזקת "החזקה התקופה". חזקה זו נדונה לאפעם על ידי בית משפט זה, וארך לאחרונה נקבע בעניין זה:

"כידוע, החזקה התקופה היא חזקה עובדתית המבוססת על ניסיון החיים. על-פייה, אדם שנמצאים בראותו טובין גנובים זמן קצר לאחר שנגנבו (הינו, בתכווף לאחר הגנבה) יוחזק כמו שנגנב אותם או למצער קיבל אותם לרשותו בידועו שהם גנובים. זהוי חזקה הנינתנת לסתירה, ונבחנת בהתאם למכלול נסיבות העניין. הנאם יכול להפריכה על-ידי הצעת הסברים חלופיים להימצאותם של הטובי הגנובים בידיו".

...

אין ספק שהקרים ה'קלאסים' של החלטת החזקה התקופה נסבים על מצבים שבהם אדם נתפס 'על חם' זמן קצר ביותר לאחר אירוע הגנבה כאשר הטובי הגנובים הם ברשותו. ככל שפרק הזמן שחלף מאז הגנבה ועד לרגע תפיסתם של הטובי הגנובים ברשותו של החשוד קצר יותר כך מתחזקת החזקה כי הוא לו יד ורגל בעבירות שנעשו בהם" (ע"פ 8584/13 שטארה נ' מדינת ישראל (30.6.2014)).

דומה, כי חurf טענות המבוקש, הערכאות הקודמות לא הפכו את חזקת "החזקה התקופה" לדוקטרינת אחريות מוחלטת", אלא ישמו את הוראות הפסיקה ביחס לחזקה זו. ראשית, עניינו חלף פרק זמן קצר מאירוע הגנבה ועד לתפיסת הרכוש הגנוב בידי המבוקש (לשם השוואה, בע"פ 8584/14 הנזכר לעיל נסתרה החזקה, בין היתר, מאחר שהטובי הגנובים נתפסו לאחר תשעה ימים מיום שנגנבו). שנית, הערכאות הקודמות התייחסו למכלול הנסיבות בעניינו של המבוקש, שלא רק שלא היה בהן להפריך את החזקה, אלא אף לחזקה. בכל מקרה, יש לזכור שבחינת גרסתו של המבוקש נעשתה באספקלה של הליכי המעצר, והסבירו החלופיים יתבררו במהלך ההליך העיקרי.

גם לא מצאתי כי בעניינו של המבוקש מתקיימות נסיבות מיוחדות אחרות המצדיקות את קבלת בקשתו. הערכאות הקודמות מנו את חזקן וחולשתן של הריאות לכואורה בתיק ולאחר זאת קבעו כי מכלול הריאות בצוירף חזקת ההחזקה הטעופה מהווים תשתיות לכ准确性 הבקשה למעצר עד לתום ההליכים - אין ללמידה מכך על סתריה פנימית או כי הערכאות הקודמות סברו כי ישנו כרsum בחומר הריאות.

ኖכח האמור לעיל, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, י"ב בחשוון התשע"ה (5.11.2014).

ש | פ | ט